

Fragment: Ostrov Artaeum

napsal Taurce il-Anselma



ostrov Artaeum (čti ar-TÁJ-um) je třetím největším z Letních ostrovů, jež leží jižně od moridunonské vesnice Potansy a západně od vísky Runcibae na pevnině. Tento ostrov proslul hlavně tím, že zde sídlí řád psijitů, který představuje snad nejstarší řeholní společenství v celém Tamrielu.

Nejranější písemná zmínka o psijitech pochází z dvacátého roku prvního věku. Najdeme ji v zápiscích z putování slavného bretonského mudrce Voerneta, který se vydal na ostrov Artaeum, aby se setkal s hlavním psijitským obřadníkem lachesisem.

Už tehdy byli totiž tito moudří mužové královskými rádci a zastánci "cesty starších", kterou převzali od prapůvodních obyvatel Tamrielu. Jedná se o filozofii založenou především na meditaci a studiu. Umožňuje prý vlastní vůlí svázat síly přírody. Původem se liší od normální magie, ale její účinky jsou stejné.

Tohle všechno můžeme považovat za pouhé povídačky, v nichž lze však často najít zrnka pravdy. Každého, kdo někdy zaslechl alespoň některou z těchto pověstí, jistě příliš nepřekvapí, že tento ostrov na začátku druhého věku, v dobách založení tamrielského magického cechu, doslova zmizel ze světa. Zda to byla či nebyla jen nešťastná náhoda, s tím si lámeme hlavu mnoho mudrců a dějeporců. Existuje spousta různých teorií, ale kromě samotného lachesise může těžko někdo do této věci vnést nějaké světlo.

Ještě záhadnější skutečností je, že po pěti stech letech se Artaeum zase vrátilo. Dokonce je obývali stále titíž elfové, kteří tenkrát zmizeli a po celý dlouhý věk byli považováni za mrtvé. Nechtěli nebo nedokázali vysvětlit, kde se jejich království po celou tu dobu nacházelo, ani jaký osud potkal lachesise či původní koncil tohoto tajemného ostrova.

V současné době psijity vede představený Celarus, který posledních dvě stě padesát let předsedá celému artaeskému koncilu. Vliv tohoto shromáždění na světovou politiku se různí - radu u těchto svatých mužů často hledali jak králové z Letního ostrova, tak i z Moridunonu. Například Uriel V. měl zpočátku na koncil dosti velký vliv - alespoň do doby, než uskutečnil svůj nešťastný útok na Akavir. Někteří dějepisci se dokonce domnívají, že když císař Antiochus zničil celé loďstvo Orguma z Pyandoney, měli na tom zásluhu také členové psijitského řádu, jež chytrý vladař přesvědčil o své pravdě. Naopak poslední čtyři císařové - Uriel VI., Morihatha, Pelagius IV. a Uriel VII. - tomuto řádu nijak zvlášť nedůvěřovali, ba dokonce odmítli mít v hlavním městě jeho vyslance.

Z hlediska zeměpisného lze ostrov Artaeum jen velmi těžko někam začlenit. Jeho části prý totiž existují v několika dimenzích současně a průběžně se přesouvají podle uvážení psijitského koncilu. Existuje jen málo těch, kteří by mohli říci, že tento ostrov navštívili. Kdo se chce s tímto pradávým řádem spojit, může kontaktovat některého z jeho vyslanců v Potanse, Runcibae a v mnoha dalších královstvích Letního ostrova.

Kdyby byl přístupnější, stal by se ostrov Artaeum nejspíše hojně navštěvovaným místem. Já sám jsem měl tu čest, že jsem na něm jednou mohl strávit nějaký čas, a odjížděl jsem s opravdu těžkým srdcem. Ještě dnes se mi zdává o nádherných orchidejích a lukách, klidných a tichých lagunách, o lesnatých údolích, kde se za kuropení líně převaluje mlžný opar, o neobvyklých psijitských stavbách, jež působí bezpečně a zároveň neskutečně. Také jsem tehdy mohl alespoň trochu prozkoumat slavnou věž Ceporah, která je pozůstatkem civilizace, jež tu byla několik set let před Vznešenými elfy a kterou psijité dosud využívají při některých obřadech. Artaeum je skutečně nezapomenutelným ostrovem. Snad se tam ještě někdy vrátím. Moc bych si to přál.

Poznámka: Autor v současnosti sídlí na ostrově Artaeum s laskavým svolením mistra Sargenia z artaeského koncilu.